

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

A teneri q̄ licet accidētia et opatiōes illarū imp̄issionū differat specie: nō tñ ille imp̄issiones. Hicū tñ aliq̄ subtiliter q̄ ros et pluia bñ sunt eiusdē speciei: bñ pluia et nix differunt specie et similiter grando.

Dubitaf scđo vtrū aq̄ fontalis naturaliter ascēdat ad orificiū fontis. Et videt q̄ non: q̄ aq̄ naturaliter de scēdit: ḡ nō naturaliter ascēdit. In oppositū videt eē ph̄s i textu. Pro cui⁹ solutiōe supponit p̄mo q̄ graue naturaliter pōt q̄drupl̄r ascēdere/puta aqua. Uno modo si supponat sibi aliq̄ graui⁹: vt si in uno poto esset aqua et intraponeret lapis/tūc illa aq̄ ascēderet naturaliter: est enī ordo entū q̄ graue naturaliter pōt q̄drupl̄r ascēdere/puta aqua. Tertio mō ad fugādū ūriū: sicut aq̄ exīs in posis ligni viridis politi in igne ascendit ad extremitatē ligni. Quarto mō ppter eq̄librationē: aq̄ em̄ appetit vt fm̄ quālibet sui ḡtē eq̄liter distet a cōtro/et sit eq̄ alta: nā si fiat foramen in fūo nauis/tūc aq̄ ascendit donec sit ita alta/sicut aq̄ q̄ est in fluo: et fm̄ istū modū/et eq̄librationē aq̄ naturaliter ascēdit ad orificiū fontis: aq̄ em̄ appetit naturaliter equari loco a q̄ sumpsit originē. Ex q̄ se quis q̄ orificia fontiū artificialiū/nō debet fieri alioz q̄ sit locus originis ipius fontis. Alteri se quis q̄ p̄ orificiū artificiale fontis possim⁹ scire alitudinē originis alicui⁹ fontis. An si origo fontis sit in loco satis alto: vt in cacumine mōris et descedat aq̄ fontis ad locū inferiorē: dico q̄ si fiat orificiū vlḡ ad altitudinē mōris/aqua tūc ibi ascēdet. Et si q̄s q̄rat/vtrū aq̄ fontiū et fluoꝝ sit naturaliter maior in estate q̄s in hyeme. Rñdef q̄ sic: q̄ calor exīs extra terrā facit p̄ antip̄ishasim frā interius esse magis frigidū: ideo facili⁹ aer et vapor in aquā suerunt. Aduerte tñ q̄ rōne aq̄ pluia et aliaꝝ ip̄ssione hūidaz aq̄ in hyeme ē maior q̄s in estate. Quereret etiā aliq̄s/vtrū vbi nūc est mare aliquā fuerit frā arida: et ecōtra. Pro cui⁹ solutiōe supponit q̄ mōtes q̄ttor modis ḡniant in frā. Pro ex fluxu maris et aliaꝝ aq̄s ip̄tuosarū cōgregatiū multā terrā in uno loco. Scđo ex ventis impetuosis cōgregati⁹ multas arenas et mul ras terrestreitates. Tertio ex motu terrefaciēte magnā apitionē in frā ad quā seq̄t vallis. Quar fluentia desiccatiua et rarefactiua terre mediātē q̄ eleuaf qdā gibbositas in terra. Tūc rñdef p̄babiliꝝ q̄ vbi nūc est mare/aliq̄n fuit terra arida/et cōuerlo: et b̄ ppter ḡniationē et corruptionē mōtiū: et si nō fm̄ totū locū/tameꝝ fm̄ partē loci.

Dubitatur tertio utrū rubedo matutina fecit pluia futurā. Et arguit q̄ nō: q̄ rubedo vesptina fecit serenitatē: ḡ et rubedo matutina. Pñia p̄t: a sili ex eo q̄ ex silibus causis siles effect⁹ pueniūt. Itē rubedo circa lunā nō fecit pluia/sz serenitatē vel ventū: ḡ nec rubedo matutina circa sole. Pñia p̄t sicut p̄cedēs. Et aīs p̄bas p̄ experientias. Item videmus p̄ experientias sepe post rubedinē matutina nā nō sequi pluia: ḡ nō est signum future pluiae. In oppositū est ph̄s i textu. Pro solutiōe supponit q̄ imp̄issionū multiplicita sūt signa: que dā sūt signa q̄ sunt cause cū hoc q̄ sunt signa: sicut sunt cōstellatiōes celestes. Alia sūt signa q̄ nō sunt causa signatorꝝ: sed sūt effect⁹ causarꝝ: et ip̄is

inducimur in cognitionē causarꝝ: sicuti fum⁹ est signū ignis et est effect⁹ el⁹. Alia sūt signa q̄z vtrūq̄ est effect⁹ et vñū ē signū alteri⁹: q̄z vñ⁹ cōiter evenit post aliū: sicut vapor et nubes. Doc supposito ponit talis p̄clusio: rubedo matutina apparēs in celo fecit pluia futurā: q̄ talis color causat qñ sol est in ortu vel ppe ortū ex elevatiōe vaporū interpositoꝝ inter visum nostrū et sole: q̄ vapor de se eset niger et opacus/ sed lux apparens p̄ nigrū facie apparere rubedinē: sicut etiā qñ videmus candelā per flāmam albā: et cū tales vapores sint eleuati et tandem in aquā possint cōverti p̄ frigus medie regio nis/in illa die cōvertuntur in pluia. Scđo p̄clusio: rubedo serotina apparet i celo circa sole significat serenitatē: q̄ signū est q̄ vapores q̄ fuerū eleuati de die iterū cadunt de nocte: et si non ceciderint sunt ita prope terrā: cum sint inter solem et aspectū nostrū: qñ sol est prope sufficiēt orizontis q̄ ex ip̄is nō pōt fieri pluiae/ sed magis ros vel pruina. Aduerte etiā q̄ magnū signū pluiae est qñ sol et luna apparent pallidi vel fusci coloris: qđ fit propter vapores: q̄ vapores sunt multū aquei et parū habētes de fumo terrestri: ideo nō apparet rubedo/ sed potius pallor. Etia qñ oris et apparet maior q̄s sit solitū: qđ fit ppter interpolationē vaporū in quibus vaporibus radij solares disgregantur et faciunt sole apparet maiore: qñ etiā in nouitate lune cornua lune apparet obtusa et nigra: tūc fecit pluia in illo mense: qñ etiā ortus solis est nimis matutin⁹ fecit pluia. Tūc rñdef ad rōnes. Ad p̄mā negando pñiam: q̄ nō est sile. Ad scđam concedit aīs: et ad p̄bationē dī q̄ non est eadē causa: q̄ rubedo circa lunā est sicut rubedo vesptina q̄ significat serenitatē. Ad aliam dī q̄ nō est signū necessariū: qñq̄ em̄ pōt impediri puta qñ calor solis est tantus q̄ cōsumit vaporē: vel quādo talis vapor per ventū remouet. Et hec de secundo articulo. Q̄tum ad tertium sit:

P̄clusio responsalis: pluia et nix gene rāt in media regiōe aeris: ros grando et pruina in infima: q̄ p̄clusio relinquit p̄bata in articulis. Ad rōnes: Ad p̄mā et scđam p̄t solutio. Ad terrā dī negādo q̄ ros generet in suprema regione aeris. Ad p̄bationē dī q̄ licet vaporis sit subtilior: q̄s vapor pluiae: nō tñ ascēdit ratione pauci caloris. Ad quartā et q̄ntam patet quid sit dicendū.

Finis p̄mi libri meteororū Aristotelis.

Liber secundus meteororū Aristo.

O mari autem que natura ipsius et propter quam causam est salsa et tanta aq̄ multitudo: adhuc autem de ea que a principio generatiōe dicamus: antiqui quidem igitur et verantes circa theologias faciūt ipsius fōtes: vt ipsis sint principia et radices terre et maris.

Et h̄c est secundus liber meteororū in quo philosophus determinat de mari/de ventis/de motu terre/de conitruo/chorusca tionibus/fulminibus et typhonibus. Et diuiditur in tres tractatus. In primo de terminat de mari: et continet duo capitula. In